



ارزیابی تأثیر حشره‌کش فیپرونیل در کترول کرم ساقه‌خوار نواری برنج

(*Chilo suppressalis* Walker) در شالیزار

فرزاد مجیدی شیل سر^{۱*} - مهرداد عموماقلی طبری^۲ - محمدعلی امینی خلف بادام^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۸/۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۳/۲۲

چکیده

با توجه به مصرف طولانی مدت بعضی از حشره‌کش‌های شیمیایی روی کرم ساقه‌خوار نواری برنج و لزوم بکارگیری حشره‌کش جدید مایع (فیپرونیل ۵ درصد) در کترول این آفت، آزمایشی تحت شرایط مزرعه‌ای در موسسه تحقیقات برنج کشور در رشت انجام شد. تیمارها شامل: ۱- گرانول فیپرونیل در نسل اول ۲- گرانول فیپرونیل در نسل دوم ۳- فیپرونیل SC نیم لیتر در هکتار در نسل اول ۴- فیپرونیل SC نیم لیتر در هکتار در نسل دوم ۵- فیپرونیل SC یک لیتر در هکتار در نسل اول ۶- فیپرونیل SC یک لیتر در هکتار در نسل دوم ۷- تیمار شاهد در نظر گرفته شد. این تحقیق در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۷ تیمار و ۳ تکرار انجام شد. نتایج نشان داد که کترین میزان آلدگی جوانه‌های مرکزی خشک شده در نسل اول مربوط به تیمارهای نوبت اول محلول پاشی یک لیتر در هکتار با ۵/۶۳ درصد و گرانول پاشی نوبت اول با ۵/۵۷ درصد و شاهد ۱۲/۲۲ درصد بود. همچنین کترین میزان آلدگی خوشه‌های سفید شده در نسل دوم در تیمارهای گرانول پاشی نوبت دوم با ۳/۶۴ درصد، سوسپانسیون نسل دوم با ۰/۵ و ۰/۰ لیتر در هکتار به ترتیب ۴/۹۶ و ۴/۲۴ درصد مشاهده شد. بیشترین کارآئی حشره‌کشی در نسل اول آفت ساقه‌خوار مربوط به گرانول پاشی، سوسپانسیون یک و نیم لیتر در هکتار به ترتیب ۴/۸۴ و ۴/۷۵ درصد و در نسل دوم در گرانول پاشی و سوسپانسیون یک لیتر در هکتار به ترتیب با ۵/۵۵ و ۱۵/۵۶ درصد می‌باشد، مشاهده شد. عملکرد تیمارها بجز مشاهده سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی دار نداشتند. لذا برای کترول آفت مذکور به ویژه هنگامی که مزرعه با افزایش تراکم شب پره‌ها در نسل دوم مواجه می‌شود، از محلول فیپرونیل یک لیتر در هکتار قبل از گرانول پاشی قابل استفاده می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: کرم ساقه‌خوار نواری برنج، حشره‌کش فیپرونیل، کترول شیمیایی

دیگر به منظور کترول آن سالانه بین ۴۰۰۰ تا ۸۰۰۰ تن حشره‌کش گرانول وارد اکو سیستم زراعی برنج می‌شود. بنابراین بازنگری در کارآیی و استفاده از سوموم مایع جدید و کم خطر به منظور کاهش فرایند تکوین مقاومت آفات به حشره‌کش‌های رایج در شالیزار کاملاً ضروری است. از آنجاییکه سوموم شیمیایی از اهمیت ویژه‌ای در کترول آفات برخوردار است لذا چنانچه توان آفت فوق را کترول نموده موجب خسارت سنگینی به محصول برنج می‌گردد. به طوریکه جوشی (۲۲) در تایید آن در تحقیق خود مشاهده نموده که یک همبستگی مثبت بین درصد آلدگی ساقه‌خوار در مزرعه و کاهش عملکرد وجود دارد. تجزیه رگرسیونی این بررسی نیز نشان داد که به ازای افزایش هر واحد درصد آلدگی ساقه‌خوار برنج عملکرد برنج تا ۱۳۵ کیلوگرم کاهش می‌یابد. ایران با ۶۲۸ هزار هکتار سطح زیر کشت برنج (۱) و میانگین تولید ۴ تن در هکتار نقش مهمی در تأمین غذای مردم ایران دارد (۱۶). با توجه به نرخ رشد جمعیت و تقاضا، لازم است تا با بکارگیری راهکارهای متعدد گام‌ها مؤثری درجهت افزایش محصول برنج

مقدمه

با اینکه حشره‌کش‌های شیمیایی از اهمیت ویژه‌ای در کترول حشرات زیان‌آور محصولات کشاورزی برخوردار هستند اما بکارگیری و انتخاب این مواد با طیف تاثیرکمتر روی دشممان طبیعی و محیط زیست از اهمیت ویژه ای برخوردار است. با توجه به اینکه کرم ساقه‌خوار نواری از آفات مهم مزارع برنج محسوب می‌شود و نیز سالانه خسارت زیادی به محصول برنج وارد می‌سازد، لذا ناگزیر به استفاده از حشره‌کش به ویژه از فرمولاسیون گرانول هستیم. این آفت سالانه در دنیا در صورت عدم مدیریت صحیح در ارقام مختلف از ۵ تا ۱۰۰ درصد خسارت زده و باعث کاهش عملکرد می‌شود (۸). از سوی

۱- استادیار پژوهش و عضویت علمی موسسه تحقیقات برنج کشور، رشت
۲- نویسنده مسئول: Email:majidi14@yahoo.com

۳- عضو هیأت علمی موسسه تحقیقات برنج، معاونت آمل
۴- مدیر کمیته فنی شرکت گیاه

بصورت محلول پاشی با حجم کم و نیز با سمپاش استفاده نمود. عموماً در استفاده از حشره‌کش، تاثیر با فرمولاسیون گرانول در مرحله گلدهی گیاه برنج و از فرمولاسیون محلول در مرحله شیری و فرمولاسیون پودر در همه مراحل گیاه برنج موثر می‌باشد. دراستفاده از گرانول ها، پاسالو بیان می کند که چند گونه از باکتری های خاک نسبت به وارد شدن حشره‌کش گرانول به داخل خاک عکس العمل نشان داده و سریعاً آنها را مصرف نموده و آنها را به یک ماده بی‌اثر تبدیل می‌کنند. استفاده از ذر پائین تر در تناوب با سمپاشی برگ می‌تواند فرآیند بالا را کاهش دهد. از آنجاییکه دقت نظردریکارگیری و انتخاب حشره‌کش های شیمیایی با طیف تاثیرکمتر روی دشمنان طبیعی و محیط زیست در دنیای امروز از أهمیت فوق العاده ای برخوردار می‌باشد، لذا ضرورت انجام این بررسی که در راستای جایگاه فوق می‌باشد مورد توجه قرار گرفت. در اواخر دهه ۱۹۹۰ با ظهور حشره کش فیبرونیل و اثرات قابل توجه آن در کنترل ساقه خوار های برنج، زمینه را برای استفاده متناسب با حشره کش های دیگر فراهم نمود (۱۱). این حشره کش اولین عضو گروه حشره کش های گروه فنیل پیازول می‌باشد که با اختلال در فرآیند انتقال یون کلراید از طریق تاثیر متقابل آن روی گیرنده گابا^۱ در سیستم عصب مرکزی حشره باعث مرگ آنها می‌شود. این حشره کش علاوه بر کرم ساقه خوار برنج بر طیف وسیعی از حشرات زیان آور گیاهان زراعی نیز موثر می‌باشد. امروزه حشره کش مذکور با فرمولاسیون های گرانول و سوسپانسیون با نام تجاری ریجنت تولید و عرضه می‌گردد. در حال حاضر، حشره کش فیبرونیل یکی از مهمترین حشره کش های است که برای کنترل کرم ساقه خوار نواری برنج (Chilo suppressalis) در کشور ژاپن، چین، تایوان و هندوستان استفاده می شود (۱۵). هدف از این تحقیق، بررسی تاثیر فرمولاسیون های حشره کش فیبرونیل دراستراتژی مدیریت تلفیقی کرم ساقه خوار نواری برنج در شرایط مزرعه به لحاظ ایجاد تنوع در مصرف حشره کش های باشد.

مواد و روش ها

برای انجام این تحقیق ۷ تیماره شرح زیر در نظر گرفته شده است: ۱ - گرانول (G) فیبرونیل /۰.۰ درصد به مقدار ۲۰ کیلو گرم در هکتار در نوبت اول - ۲ - گرانول فیبرونیل /۰.۰ درصد به مقدار ۲۰ کیلو گرم در هکتار در نوبت دوم - ۳ - فیبرونیل ۵% SC (سوسپانسیون) به مقدار /۰.۰ لیتر در هکتار در نوبت اول - ۴ - فیبرونیل ۵% SC به مقدار /۰.۰ لیتر در هکتار در نوبت دوم - ۵ - فیبرونیل ۵% SC به مقدار ۱ لیتر در هکتار در نوبت اول - ۶ - فیبرونیل ۵% SC به مقدار ۱ لیتر در هکتار در نوبت دوم - ۷ - تیمار شاهد بدون هیچگونه عملیات سمپاشی. این نوبت دوم

برداشته شود. یکی از این روش ها کنترل آفات برنج به ویژه کرم ساقه خوار نواری (Chilo suppressalis Walker) می‌باشد (۱۹). این آفت، بوته های برنج را در مراحل مختلف رشد و نمو مورد حمله قرار داده و موجب ایجاد خسارت هایی مانند خشک شدن جوانه هی مرکزی و خوش های سفید شده می‌گردد (۲۶). چنانچه به موقع از حمله آفت به بوته های برنج جلوگیری نشود خسارت آن از ۳ تا ۹۵ درصد خواهد رسید (۱۷). اگرچه کنترل شیمیایی علیه ساقه خوارها نمی‌تواند بطور کامل از حمله آنها به بوته های برنج جلوگیری نماید بنابراین آزمایش های انجام شده در ایالت تامیل نادو^۲ هند نشان داد که کرت هایی که علیه ساقه خوار کنترل شیمیایی شدند در مقایسه با کرت های شاهد، ۴۸ درصد افزایش عملکرد نشان دادند (۲۸). خسرو شاهی و همکاران (۲) برای کنترل کرم ساقه خوار برنج آزمایشی را با حشره کش های مایع و گرانول در شهرستان آمل انجام دادند. آنها نشان دادند که از بین سوم مایع آزمایشی تاثیر کاربوفوران (فورادان) نسبت به دیمکرون و سومیتیون بیشتر بود. همچنین از میان سومون گرانول تاثیر کاربوفوران بیشتر از گرانول دیازینون و لیپاسید بود و بعداز آن دیازینون تاثیر خوبی در کنترل کرم ساقه خوار برنج از خود نشان دادند، ولی با توجه به سمیت شدید کاربوفوران روی دشمنان طبیعی و سایر جانوران، حشره کش دیازینون جایگزین سم کاربوفوران گردید. در رسال ۱۳۵۶ همین محققین آزمایش دیگری روی این آفت با چند حشره کش محلول و گرانول دورسان، گرانول دیازینون، لیندین، دیمکرون از گرانول آفوناک، گرانول دورسان، گرانول دیازینون، تیمار گرانول دیازینون با ۳۵٪ درصد کاهش جمعیت لاروی، ۵۴ درصد کاهش آلوودگی ساقه و ۲۱ درصد افزایش عملکرد نسبت به تیمار شاهد برتری داشت. مستوفی پور (۷) از بین حشره کش های مورد آزمایش نشان داد که تاثیر گرانول دیازینون بیشتر از سومون مایع بود. اکنون قریب به ۴۰ سال است که سم گرانول دیازینون به عنوان یک عامل کنترل کننده کرم ساقه خوار برنج در شالیزار معرفی و مصرف می شود. اسلام و همکاران (۲۱) بیان می کنند که در سال ۱۹۹۷ حدود ۱۲۰۰۰ تن آفت کش در مزارع برنج استفاده شده که در این میان سهم حشره کش ها ۹۰ درصد بوده است و در میان حشره کش های فرمولاسیون گرانول بزرگترین سهم را داشته است (۸۶ درصد). برای استفاده موثر آفت کش ها دانستن فرمولاسیون، مقدار، سازگاری، زمان و روش مصرف، تاثیر آن روی دشمنان طبیعی بسیار مهم و اساسی می‌باشد. پاسالو (۲۷) مشاهده کرد که در کنترل کرم ساقه خوار برنج باستی از فرمولاسیون گرانول به همراه ماسه خشک برای پوشش بهتر سم و هم از فرمولاسیون مایع

نوبت دوم با استفاده از روش بالا ($۸۹/۴/۲۹$) انجام شد. در ضمن تعداد لاروهای زنده داخل ساقه همزمان با نمونه برداری در نوبت اول و دوم، شمارش شد و عملکرد هم محاسبه شد. برای تعیین عملکرد محصول بعداز حذف دو ردیف کناری از متن هرکرت به مساحت ۵ متر مربع بوته‌ها کف بر شده و بعد از یک روز آفتاب دهی در مزرعه جمع‌آوری شدند. خوشه‌های برج خمن کوبی و با ترازوی دیجیتال با دقیق یک صدم توزین شد. رطوبت وزنی محصول با دستگاه مربوطه تعیین گردید. سپس براساس جدول تصحیح ۱۴ درصد، وزن نهایی هرکرت (برحسب گرم و درهکتار بحسب کیلوگرم) داده برداری شد. تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها براساس آزمون چند دامنه‌ی دانکن و با استفاده رویه Glm در برنامه SAS ver. 9.1 (SAS, 2004).

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس کارایی حشره‌کش فیپرونیل روی کرم ساقه‌خوار نواری برج براساس جوانه مرکزی مرده، خوشه‌های سفید شده و عملکرد در مزرعه اختلاف معنی داری بین تیمارهای مورد بررسی در سطح ۱ درصد را نشان داد. شکل ۱ مقایسه فرمولاسیون حشره‌کش فیپرونیل روی درصد جوانه مرکزی خشک شده، درصد خوشه‌های سفید شده و عملکرد محصول ناشی از تغذیه آفت ساقه خوار را نشان می‌دهد. در این بررسی مشخص گردید که گرانول پاشی با حشره‌کش فیپرونیل $۰/۲$ درصد به مقدار ۲۰ گیلو گرم در هکتار و تیمار سوسپانسیون فیپرونیل ۵ درصد به مقدار یک لیتر درهکتار به لحاظ آلدگی جوانه‌های مرکزی خشک شده اختلاف معنی داری نداشته اند و با کمترین آلدگی به ترتیب $۵/۵۷$ و $۵/۶۳$ درصد درگروه b قرار گرفتند.

لازم بذکر است در این تیمارها، تیمارهای فقط نوبت اول، عملیات سمپاشی انجام شد و تیمارهای نوبت دوم در این مرحله هیچ‌گونه سمپاشی انجام نشد. نتایج حاصل از این بررسی در نسل اول نشان داد که تیمار سمپاشی با سوسپانسیون $۵/۰$ لیتر درهکتار در نوبت اول با $۹/۹۸$ درصد آلدگی جوانه‌های مرکزی خشک شده نیز به لحاظ آماری درگروه a قرار گرفت.

اگرچه سایر تیمارها در یک گروه آماری قرار داشتند، ولی کمترین میزان آلدگی مربوط به تیمارهای نوبت اول محلول‌پاشی یک لیتر درهکتار و گرانول‌پاشی نوبت اول بود. شکل ۲ نشان می‌دهد که خوشه‌های سفید شده در تیمارهای گرانول‌پاشی در نوبت دوم، سوسپانسیون نوبت دوم با $۰/۵$ و ۱ لیتر در هکتار به ترتیب $۲/۶۴$ ، $۴/۲۴$ و $۴/۲۴$ درصد آلدگی بودند و به لحاظ آماری درگروه c با کمترین آلدگی قرار گرفتند. تیمار شاهد در کنار سایر تیمارها با $۱۴/۶۳$ درصد آلدگی درگروه a قرار گرفت. طبق انتظار آزمایش گرانول پاشی ۲۰ کیلوگرم درهکتار و سوسپانسیون فیپرونیل در نوبت دوم با مقادیر $۰/۵$ و یک لیتر در هکتار بهترین نتیجه را نشان دادند.

آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در شرایط کاملاً طبیعی در مزرعه آزمایشی انجام شد. ضمناً همواره برای آلدگی بیشتر از آفت ساقه‌خوار از لامپ‌های ۱۰۰ وات که داخل کرت‌های موردنظر قرار داده می‌شدند، استفاده گردید. ابعاد هر کرت ۱۰۰ متر مربع درنظر گرفته شد. نمونه‌برداری براساس درصد جوانه‌های مرکزی مرده در نوبت اول در صد خوشه‌های سفید شده در نوبت دوم و نیز تعداد لاروهای زنده ارزیابی گردید. همچنین عملکرد محصول تیمارهای موردانه آزمایش محاسبه شد. درصد کارایی سم برحسب تعداد لاروهای زنده در مزرعه انجام شد. برای انجام این آزمایش، ابتدا زمین آزمایشی شخم زده و پس از آن به تهیه خزانه مبادرت گردید ($۸۹/۱/۲۱$). برای نشاکاری از نشاء ۲۵ روزه استفاده شد. در زمین اصلی رقم هاشمی با فاصله ۲۰×۲۰ سانتی‌متر کشت گردید. بعد از نشاکاری براساس عرف و نیاز غذایی این رقم مقادیری از کود فسفاته یک بار و بطور یکجا در اوایل نشاء و کودهای ازته و پتاسه در دو مرحله با مقادیر توصیه شده در زمین آزمایشی مصرف شد. برای این کار، نصف مقادیر همه کودها در ۱۵ روز بعد از نشاء و بقیه ۲۰ روز بعد از آن در خاک مصرف می‌گردد. ضمناً جهت کنترل علف‌های هرز و بیماری بلاست به ترتیب از علف کش‌های رایج منطقه و ازقارچکش تری‌سیکل‌الازول پودر و تابل ۷۵% به نسبت $۰/۵$ کیلو در هکتار در دو مرحله (برگ و خوشه) در مزرعه نیز استفاده شد. در این تحقیق همواره سعی شد، کرت‌های آزمایشی مورد نظر به لحاظ جلوگیری از تداخل آب و آفت‌کش‌ها با فاصله یک متر از هم‌دیگر قرار داشته و مرزیندی شدند. بدین منظور برای حصول اطمینان بیشتر از عمل تداخل، پسمانده و ورود و خروج سموم از کرت‌ها، از پوشش پلاستیکی روی مرزها تا عمق ۵۰ سانتی‌متر نیز اعمال شد.

نمونه‌برداری براساس درصد جوانه‌های مرکزی مرده در مرحله رویشی گیاه ($۸۹/۳/۲۵$) و درصد خوشه‌های سفید شده در مرحله زایشی گیاه برج ($۸۹/۵/۸$) با استفاده از فرمول گومز و گومز (۱۸) محاسبه شد.

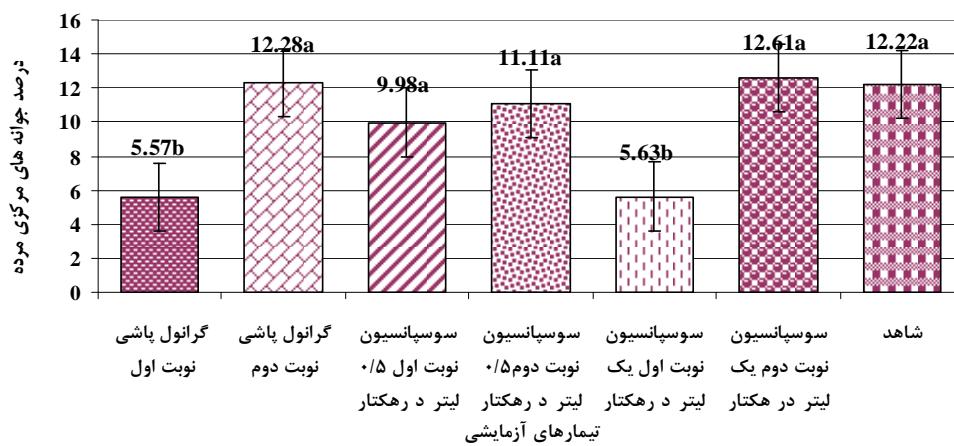
$$\text{تعداد کل ساقه های آلد (D.h)} \times \frac{\text{تعداد بوته های آلد (W.h)}}{\text{تعداد کل بوته های آلد}} \times ۱۰۰ = \frac{\text{تعداد ساقه در هر بوته آلد}}{\text{تعداد کل بوته های آلد}} \times ۱۰۰$$

و همچنین درصد کارایی حشره‌کش از فرمول هندرسون-تیلتون محاسبه شد (۵).

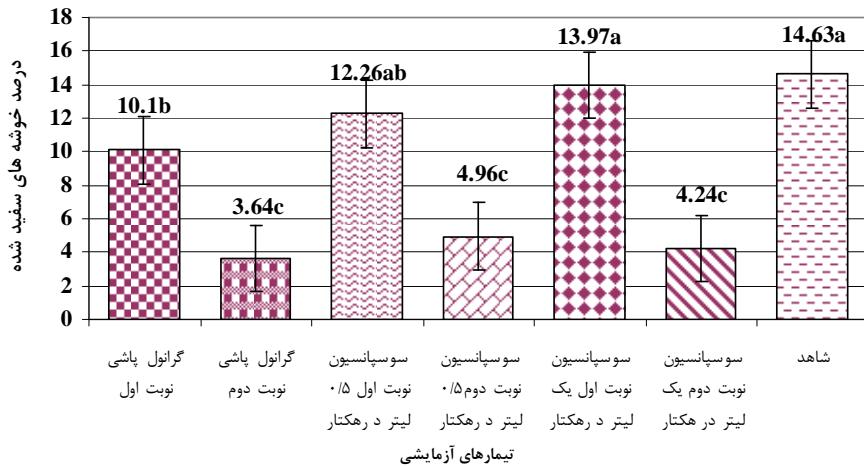
$$100 \times \frac{\text{TaCb}}{\text{CaTb}} = \frac{\text{درصد کارایی سم}}{\text{درصد کارایی سم}}$$

Ca و Cb = میزان آلدگی در کرت‌های شاهد قبل از و بعداز سمپاشی Ta و Tb = میزان آلدگی در کرت‌های تیمار شده قبل از و بعداز سمپاشی

سمپاشی در نوبت اول هفت روز بعد اوج پرواز پروانه‌های شکار شده در تله نوری نصب شده در مزرعه آزمایشی و در ($۸۹/۳/۱۹$) در تله نوری نصب شده در مزرعه آزمایشی و در



شکل ۱- رابطه بین فرمولاسیون های مختلف حشره کش فیپرونیل و درصد جوانه های مرکزی خشک شده در مرحله رویشی گیاه برنج



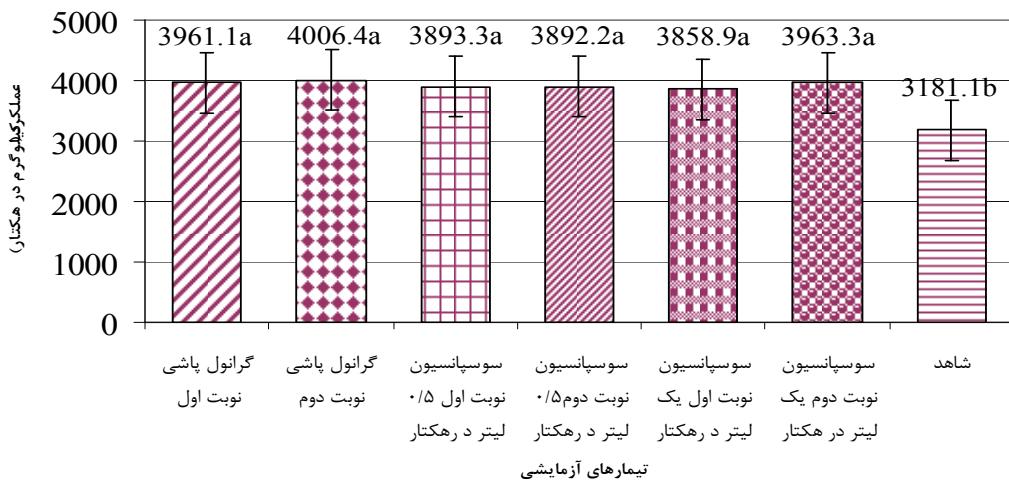
شکل ۲- رابطه بین فرمولاسیون های حشره کش فیپرونیل با درصد آلدگی خوشه های سفید شده ناشی از تغذیه کرم ساقه خوار در مرحله زایشی گیاه برنج

روی آفت مذکور، جوانه های مرکزی خشک شده و خوشه های سفید شده به غیر از تیمار شاهد می باشد. این در حالی است که بررسی های سالجوکی و خان (۳۰) در ارزیابی حشره کش فیپرونیل برای مدیریت کرم ساقه خوار برنج شان داد که فیپرونیل $Ec = ۳۰۰$ به مقدار $۱۹۷/۶$ میلی لیتر در هکتار بعد از سه گرانول پادان $\times ۴\%$ به میزان $۲۲/۲۲$ کیلوگرم در هکتار بیشترین تاثیر و عملکرد برنج را داشته است.

تجزیه واریانس کارابی حشره کش فیپرونیل روی لاروهای زنده آفت ساقه خوار در مزرعه نشان داد که در بین تیمارها در جمیعت لاروهای زنده بعداز سempاشی در نوبت اول و نوبت دوم، اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۱٪ وجود دارد.

شکل ۴ مقایسه میانگین تعداد لاروهای زنده قبل و بعد از سempاشی در مراحل رویشی و زایشی گیاه برنج را نشان می دهد.

در مطالعه ای که پیش تر با عنوان ارزیابی خسارت کرم ساقه خوار روی ارقام مختلف در سالهای ۱۳۷۸-۸۰ انجام شده بود، مشخص گردید که زمان کاشت در کاهش یا افزایش آلدگی بوته های برنج به کرم ساقه خوار بسیار موثر است به طوری که دهه اول اردیبهشت ماه بهترین زمان مناسب برای فرار گیاه برنج از خسارت ساقه خوار می باشد. شکل ۳ میزان عملکرد تیمارها را نشان می دهد، همان طوری که ملاحظه می گردد کمترین مقدار عملکرد مربوط به تیمار شاهد (بدون هیچگونه کنترل) با $3381/1$ کیلوگرم به لحاظ آماری در گروه b قرار گرفت. عملکرد سایر تیمارهای همگی براساس آزمون چند دامنه دانکن در گروه a طبقه بندی شدند. آنچه از جدول فوق نتیجه می شود این است که عملکرد تیمار شاهد به مرتب کمتر از سایر تیمارهای مورد آزمایش بوده و این عملکرد ناشی از تاثیر حشره کش فیپرونیل در فرمولاسیون های گرانول و سوسپانسیون با مقادیر مختلف



شکل ۳- رابطه بین تأثیر فرمولاسیون های حشره کش فیپرونیل روی کرم ساقه خوار برنج و عملکرد

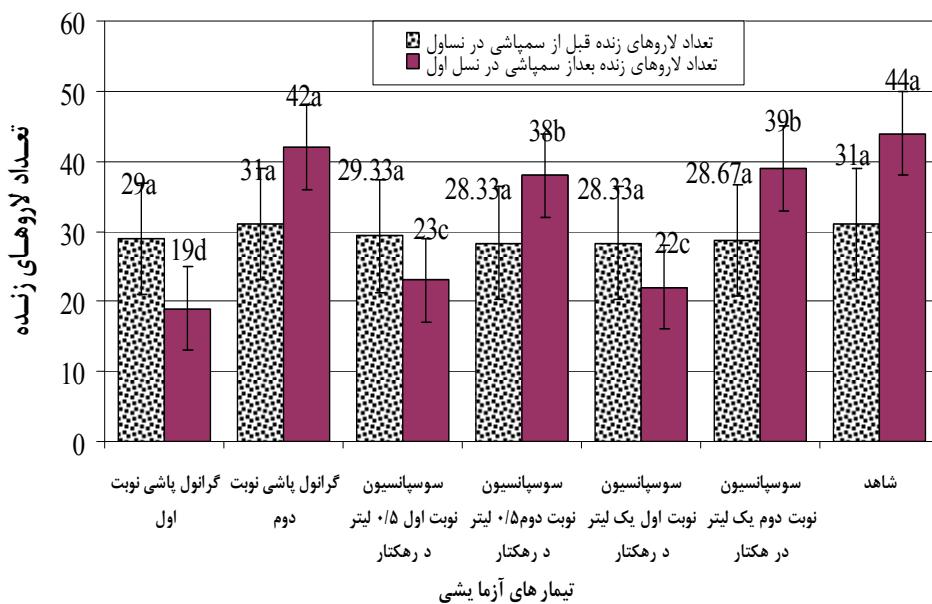
مقدار ۰/۵ لیتر در هکتار را جایگزین ۱ لیتردرهکتار با رعایت تمام موارد توصیه شده، مصرف نمود. در این ارتباط موسسه تحقیقات برنج بنگلادش (۹) اعلام می کند که حشره کش ریجنت %۵ به SC به مقدار نیم لیتر در هکتار از کارایی بالایی روی ساقه خوارهای برنج دارد.

شکل ۵ مقایسه میانگین تعداد لاروهای زنده قبل سماپاشی را در نسل دوم آفت نشان می دهد که اختلاف معنی داری بین تیمارها وجود ندارد و همگی به لحاظ آماری و براساس آزمون چند دامنه دانکن در گروه a قرار گرفتند. این شکل نشان می دهد که میانگین ها دارای اختلاف معنی داری می باشند، بطوریکه تیمار شاهد بدون هیچگونه عملیات سماپاشی با بیشترین تعداد لارو زنده و به لحاظ آماری در گروه a قرار گرفت. در همین ستون کمترین تعداد لاروهای زنده مربوط به تیمار گرانول پاشی در نوبت دوم با ۳۶ عدد لارو و به لحاظ آماری در گروه f جای گرفت. بعد از آن تیمار مصرف سوسپانسیون به مقدار ۱ لیتر در هکتار در نوبت دوم با ۴۰ عدد لارو در گروه c قرار گرفت. تیمار مصرف سوسپانسیون ۰/۵ لیتر در هکتار با ۴۵ عدد لارو در گروه d جای گرفت. تیمارهای مصرف سوسپانسیون و گرانول پاشی در نوبت اول با بیشترین لارو زنده به ترتیب با ۷۵ و ۷۰ عدد در گروه b و c قرار گرفتند.

نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که تاثیر گرانول پاشی در نسل دوم آفت به همسان نسل اول همواره تاثیر بیشتری دارد، اما سوسپانسیون فیپرونیل ۱ لیتر در هکتار در مقایسه با سوسپانسیون فیپرونیل ۰/۵ لیتر در هکتار برخلاف نسل اول تاثیر کاملاً متفاوت داشته و مقدار ۱ لیتر در هکتار قابل توصیه می باشد.

در این شکل تیمار شاهد با سایر تیمارهای مورد آزمایش، هیچگونه اختلاف معنی داری درسطح احتمال ۵٪ براساس آزمون چند دامنه دانکن مشاهده نشد و همگی به لحاظ آماری در گروه a قرار گرفتند و انتظار همین بود، زیرا در این مرحله از نمونه برداری قبل از مصرف حشره کش انجام شد.

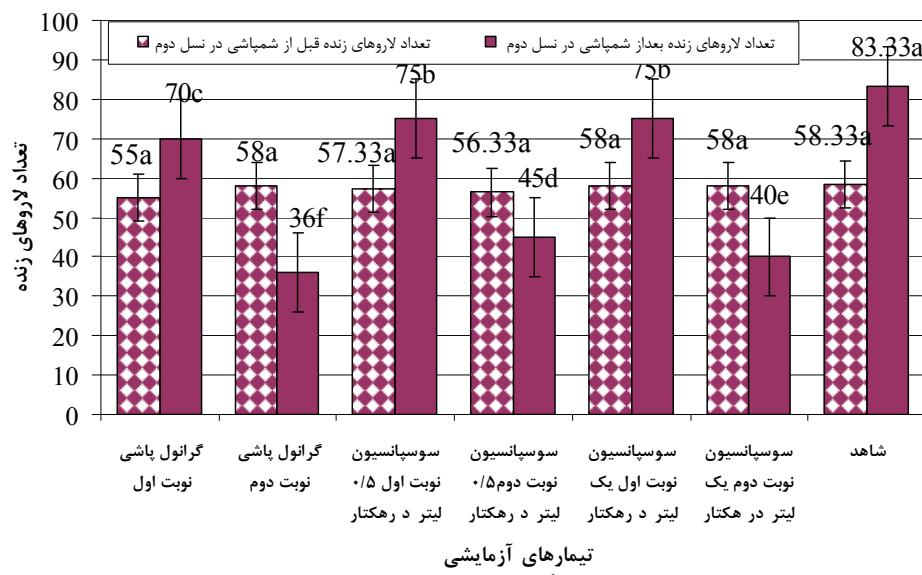
در همین شکل میانگین لارو ها از ۲۸/۳۳ تا ۳۱ عدد متغیر بود. همچنین این شکل نشان می دهد که تعداد لاروهای زنده بعداز سماپاشی اول با تیمار گرانول پاشی در نوبت اول (به مقدار گرانول فیپرونیل ۰/۲ درصد ۲۰ کیلوگرم در هکتار) کمترین تعداد لاروزنده با میانگین ۱۹ عدد لارو، ولی بیشترین تاثیر را از خود نشان داد. گرانول پاشی همین حشره کش در نوبت دوم با ۴۲ عدد لارو زنده در گروه a قرار گرفت، زیرا این سم فقط در نسل دوم (نوبت دوم) مصرف گردید. مصرف سوسپانسیون فیپرونیل به میزان ۰/۵ لیتر و ۰/۲۲ لیتر در هکتار فقط در نسل اول این آفت به ترتیب با ۲۳ و ۲۴ عدد لارو به لحاظ آماری در گروه c قرار گرفتند. تیمار فیپرونیل سوسپانسیون ۰/۵ و ۱ لیتر در هکتار فقط در نسل دوم آفت با ۳۸ و ۳۹ عدد لارو در گروه c جای گرفتند. تیمار شاهد با ۴۴ عدد لارو بیشترین لاروهای زنده در خود جای داده است و به لحاظ آماری در گروه a گرفت. آنچه این شکل نشان می دهد این است که گرانول فیپرونیل به همراه تیمارهای سوسپانسیون ۰/۵ و ۱ لیتر در هکتار در نسل اول آفت ساقه خوار نسبت به سایر تیمارها تاثیر بیشتری دارد، اما بدليل اینکه اوایل فصل زراعی بکار گیری حشره کش های مایع در شالیزار به لحاظ ملاحظات زیست محیطی و تاثیر سوء روی دشمنان طبیعی توصیه نمی گردد، لذا گرانول این سم قابل استفاده می باشد. از طرف دیگر در این آزمایش بین تیمارهای ۰/۵ و ۱ لیتر به سبب داشتن تعداد لاروهای زنده اختلاف مشاهده نشد و با توجه به نتایج این تحقیق که



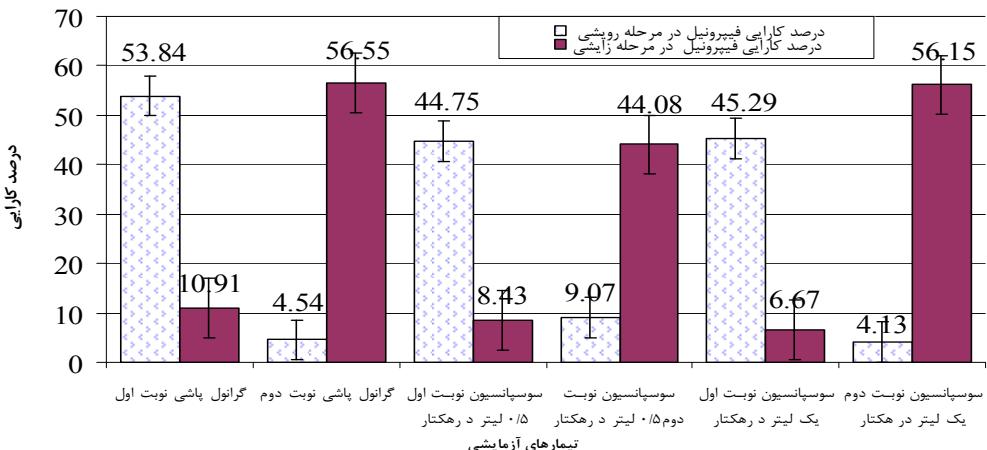
شکل ۴- مقایسه میانگین تعداد لاروهای زنده ناشی از تأثیر فرمولاسیون های حشره کشن فیپرونیل در نسل اول ساقه خوار برنج

نسل اول) در کاهش تعداد لاروهای زنده و تاثیر آن روی جوانه مرکزی خشک شده مربوط به گرانول پاشی نوبت اول، سوسپانسیون یک لیترو سوسپانسیون نیم لیتر در هکتار نوبت اول به ترتیب $\frac{43}{8}$ و $\frac{44}{75}$ درصد می باشد.

شکل ۶ درصد کارایی حشره کشی فیپرونیل روی لاروهای ساقه خوار برنج و نهایتاً در کاهش میزان آلودگی بوته های برنج به جوانه مرکزی خشک شده و خوش های سفید شده را نشان می دهد. چنانچه که مشاهده می شود بیشترین درصد کارایی حشره کشی تیمارها (در



شکل ۵- مقایسه میانگین تعداد لاروهای زنده ناشی از تأثیر فرمولاسیون های حشره کشن فیپرونیل در نسل دوم کرم ساقه خوار برنج



شکل ۶- درصد کارایی حشره‌کش فیپرونیل روی کرم ساقه‌خوار برنج در شرایط مزرعه

مطالعات حاج محمدی و همکاران (۲۰) در بررسی اثر فیپرونیل ۰/۲٪ در بررسی اثر فیپرونیل ۰/۰٪ مطالعات حاج محمدی و همکاران (۲۰) در بررسی اثر فیپرونیل ۰/۰٪ علیه کرم ساقه‌خوار نواری برنج و نیز تعیین باقی مانده در خاک و آب موجود در شالیزارهای شمال ایران نشان داد که این سم در خاک بعد از ۱۴ روز به کمترین مقدار خود (۰/۹۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم) می‌رسد و باقی مانده آن در آب بعد از ۴۰ روز مصرف به ۰/۰۰۲۸ میلی گرم می‌لیتر کاهش می‌یابد. چلیه و بهاراتی (۱۳) اظهار می‌دارند که کنترل کرم ساقه‌خوار برنج بوسیله حشره‌کش‌ها هنوز به عنوان اولین خط دفاعی در زراعت برنج می‌باشد، زیرا نه تنها جمیعت حشره را در حد استانه خسارت نگه می‌دارد و نیز به لحاظ تاثیرسريع مانع خسارت اقتصادی محصول می‌گردد، بلکه براحتی قابل دسترس هستند. چاوهدری (۱۲) گزارش کرد که حمله ساقه‌خوارهای برنج در مناطقی که برنج دیر کشت می‌گردد به اندازه ۸۰ درصد خسارت می‌زند. سلیم و همکاران (۲۹) نشان دادند که کرم ساقه‌خوار برنج روی رقم تجاری ۲۰ تا ۲۵ درصد باعث کاهش عملکرد است. Basmati می‌گردد. خسرو شاهی و همکاران (۳) کاهش عملکرد ناشی از تقدیمه کرم ساقه‌خوار نواری برنج تا ۷۳٪ کیلو گرم گزارش نموده است. عموقای طبری (۶) کاهش عملکرد ناشی از خسارت کرم ساقه‌خوار نواری برنج در ارقام طارم محلی، خزر و نعمت با توجه به آلدگی بوته‌ها به ترتیب ۲۱ کیلوگرم، ۱۳/۰۷ کیلوگرم و ۱۱/۶۱ کیلوگرم تخمین زده است. اگرچه در حال حاضر، قسمت اعظم و مهمترین روش مدیریت انبویی کرم ساقه‌خوار نواری برنج برکنترل شیمیایی استوار می‌باشد، ولی ایجاد مقاومت در میان جمیعت‌های کرم ساقه‌خوار به حشره‌کش‌های روان یکی از معایب این روش دانست (۴). لذا یکی از دلایل این آزمایش کاهش مقاومت کرم ساقه‌خوار برنج به حشره‌کش‌های رایج در شمال کشور می‌باشد که بیش از چهل سال برای کنترل این آفت مهم استفاده شود. بنابر این، با ایجاد تنوع در گروه حشره‌کش‌ها بتوان در نسل‌های مختلف کرم

این شکل نشان می‌دهد که بیشترین درصد کارایی حشره‌کشی (در نسل دوم) با تعداد لا روهای زنده و نهایتاً کاهش درصد خوشهای سفید شده مربوط به گرانول پاشی در نوبت دوم و سوسپانسیون نوبت دوم به میزان ۰/۵ و ۱ لیتر در هکتار و کمترین درصد کارایی مربوط به سایر تیمارهای مورد آزمایش می‌باشد. نتایج بررسی‌ها نشان داد که کارایی گرانول پاشی در مراحل رویشی و زایشی گیاه برنج مناسب تر از محلول‌پاشی چهت کنترل کرم ساقه‌خوار نواری می‌باشد. همچنین این شکل نشان می‌دهد که درصد کارایی فیپرونیل سوسپانسیون یک لیتر در هکتار در مرحله زایشی بیشتر از مرحله رویشی روی آفت مذکور می‌باشد.

در همین راستا چیو (۱۴) از چین گزارش می‌کند که محلول‌پاشی روی برگ برای کنترل کرم ساقه‌خوار زرد برنج در زمان تفریخ تخم موثرتر از زمان پرواز حشره کامل است. آتوال و همکاران (۱۰) گزارش کردنند که اگر آلدگی جوانه مرکزی خشک شده در مزرعه به کرم ساقه‌خوار برنج در مرحله رویشی بیش از ۵ میلی لیتر SL ۶۲۵ با میلی لیتر SL ۸۵ مونوکروتونفوس ۳۶ به مقدار ۱/۴ لیتر و یا اینکه کلرپیریفوس ۲۰ EC به میزان ۲/۵ لیتر در ۲۵۰ لیتر آب در هکتار ضرورت پیدا می‌کند. اسمیت (۳۲) بیان می‌کند کاهش مقدار حشره‌کش‌ها یک راهکار مهم برای مدیریت آفات و حفظ جمیعت دشمنان طبیعی است. او همچنین اظهار می‌دارد که اکثر دستورالعمل‌های برچسب شده روی حشره‌کش‌ها با دز بالابوده و بر فیزیولوژی آفت نیز تاثیر می‌گذارد. لی (۲۵) نشان داد که آفت‌کش‌ها باستی در زمان حمله آفت به گیاه یا قسمت‌های مختلف گیاه در زمان ظهور جوانه‌های مرکزی خشک شده (Dead hearts) که به وسیله ساقه‌خوارها ایجاد می‌شود استفاده شوند، زیرا این کار موجب کاهش استفاده آفت‌کش و حفظ جمیعت شکارگرها و پارازیتوبید می‌شود.

با مرحله رویشی گیاه برنج مقارن بوده و تراکم و تنوع بند پایان از شرایط مناسبی برخودار نیست، لذا برای اسقراور و حفظ آنها در اوائل فصل گرانول پاشی توصیه می‌گردد. اما در نسل دوم به لحاظ بیولوژی آفت و نیز افزایش پوشش گیاه برنج به جهت تماس بیشتر حشره کش با آن ناگزیریم از محلول پاشی استفاده شود. در نسل دوم و در رشت مقایسه حشره کش گرانول پاشی نوبت دوم و محلول پاشی نوبت دوم (سوپسانسیون یک لیتردرهکتار) برای کنترل آفت از درصد کارایی بالایی برخودار می‌باشد. با توجه به نتایج بدست آمده هنگامی که به افزایش تراکم شب پره‌ها در نسل دوم یا سوم مواجه می‌شویم، می‌توان محلول پاشی نمود. زیرا این حشره کش، یک حشره کش با آفت با خاصیت تماسی و گوارشی بوده و در اثر تماس حشره کش با آفت مذکور یا خودرن گیاه آلوهه تلف خواهد شد. درحال حاضر به دلیل محدودیت تنوع در گروه‌های شیمیایی حشره کش‌ها، مصرف بیش از اندازه و مکرر حشره کش‌ها در شالیزارهای شمال ایران و نهایتاً جلوگیری از تکوین سریع مقاومت در میان جمعیت ساقه‌خوار و یا هر حشره زیان آور دیگر از حشره کش‌های جدید با مخاطرات کمتر از اهداف مهم این پژوهش بوده است.

سپاسگزاری

اعتبارات این پژوهش توسط شرکت گیاه و موسسه تحقیقات برنج کشور تامین شده است، بدين وسیله نویسندهای *Chilo suppressalis* و مبارزه با قدردانی خود را اعلام می‌دارند.

ساقه خوار را کنترل کرد. استفاده زیاد از حشره کش‌های مربوط به گروه فسفره و نرایستوکسین ها^۱(ترکیباتی از قبیل کارتاپ، بن سولتاتپ که روی گیرنده های استیل کولین نیکوتینینگ فعال می‌شوند) طی سالهای ۱۹۸۰ تا اواسط ۱۹۹۰ را یکی از موارد مقاومت حشرات برای سوم مذکور بیان می‌کنند (۲۳ و ۲۴). در اوخر دهه ۱۹۹۰ با ظهور حشره کش پیپرونیل و اثرات قابل توجه آن در کنترل ساقه خوار های برنج، زمینه را برای استفاده متناوب با حشره کش های دیگر فراهم نمود (۱۱). بنابراین استفاده مداوم از حشره کش دیازینون در ایجاد جمعیت‌های مقاوم ساقه خوار برنج و کاهش کارایی آن در مدیریت انبوهی آفت ایجاد نگرانی نموده است. لذا لازم است با ایجاد تنوع در مصرف حشره کش‌های جدید به ویژه غیر فسفره فرصت ایجاد تکوین مقاومت و افزایش سرعت آن را کاهش داد.

نتیجه گیری

از بررسی به عمل آمده می‌توان چنین نتیجه گیری نمود که تیمار محلول پاشی با مقدار نیم لیتر در هکتار برای نسل اول (نوبت اول) از لحاظ کارایی با محلول پاشی یک لیتر در هکتار اختلاف ندارند، اما چون مصرف دز بالای حشره کش‌های محلول، در اوابل فصل به دلایل اشاره شده توصیه نمی‌شود، چنانچه در نسل اول نیاز به کنترل شیمیایی تشخیص داده شود بهترین تیمار گرانول پاشی نوبت اول (۲۰ کیلوگرم در هکتار) و یا محلول پاشی به مقدار ۵/۰ لیتر در هکتار جهت کنترل کرم ساقه‌خوار خواهد بود. اما از آنجاییکه نسل اول آفت

منابع

- ۱-آمارنامه کشاورزی. ۱۳۸۴. گزارش سالیانه، انتشارات وزارت جهاد کشاورزی.
- ۲-خسروشاهی م. ۱۳۵۴. بررسی سوم حشره کش گرانول و محلول علیه آفت ساقه‌خوار برنج. نشریه آفات و بیماریهای گیاهی. شماره ۴۰
- ۳-خسروشاهی م، نیکخو ف، دزفولیان ع. و بنی هاشمیان ا. ۱۳۵۸. ارزیابی خسارت کرم ساقه‌خوار برنج، *Chilo suppressalis* و مبارزه با آن. (۲):۱۰۷ - ۱۷۱.
- ۴-زیبایی آ، جلال ج.س، علی نیا ف، قدیمیاری م. و اعتباری ک. ۱۳۸۷. بررسی مقاومت کرم ساقه‌خواری برنج در استانهای گیلان و مازندران. خلاصه مقالات هجدهمین کنگره گیاه‌پژوهی ایران. دانشگاه بولی سینا همدان. صفحه ۱۴۰.
- ۵-سراج ع.ا. ۱۳۸۷. اصول کنترل آفات گیاهی(مدیریت مبارزه با آفات). انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز. ۵۴۰ صفحه.
- ۶-عمو اقلی طبری م. ارزیابی میزان خسارت کرم ساقه‌خوار نواری برنج روی ارقام مختلف برنج با تأکید بر کاهش مصرف سموم. گزارش پژوهشی. موسسه تحقیقات برنج کشور. ۱۹۶-۲۰۶.
- ۷-مستوفی پور پ. ۱۳۶۳. گزارش پژوهشی آزمایشگاه تحقیقات آفات و بیماری‌های گیاهی استان مازندران، (تنکابن). ۱۰ صفحه.
- 8-Alam M.Z., Alam M.S., and Abbas M . 1972. Status of different stem borers as pests of rice in Bangladesh. Internat. Rice common NewsL.21(2):729.
- 9-Anonym. 1995. Adhunik Dhaner Chash(In Bangali).Bangladesh Rice Res . Institut., Gazipur , Bangladesh.52p.
- 10- Atwal A.S., and Dhaliwal G.S. 1997. Agricultural pest of South Asia and their management .3rd edition, Kalyanipublish, Ludhiana. P487.

- 11-Cao M.Z., Shen J.L., Zhang J.Z., Lu M., Liu X.Y., and Zhou W.J. 2004. Monitoring of insecticide resistance and inheritance analysis of triazophos resistance in the striped stem borer (Lepidoptera:Pyralidae).Chinese Jour.Rice.Sci.18,73-79.
- 12-Chaudhry G.Q. 1975. Strategies in the control of rice stem borers. Seminar on Integrated Pest Control . Agricul. Res. Council , Islamabad , Pakistan.
- 13-Chelliah S. and Bharathi M. 1994. Insecticide management in rice .In Biology and management of rice insect.(ed).Heinrichs, E.A. Internat. Rice Res. Instit. Los Banos, Philippines.p779.
- 14-Chiu S.F. 1979. Integrated rice insect control in China. In Proceedings of symposia, IX International Congress of Plant Protection ,Washington D.C. Integrated Plant Protec. for Agricult. Crops and Forest Trees.Vol.II,pp466-470.
- 15-Cole L.M., Nicholson R.A., and Casida J.E. 1993. Action of Phenylpyrazole insecticides at the GABA gated chloride channel. Pesticide. Biochem. Physiol., 46 ,pp. 47–54.
- 16-FAO. 2002. BGD/89/045 Annual report for 2001 Than Cereal Technology Transfer and Identification. <http://WWW.FAO.ORG>.
- 17-Ghose R.L.M., Ghatare M.B., and Subramanyan V. 1960. Rice in India.Indian Council of Agricultural Research, New Delhi. In Muralidharan, K., &Pasalu, I.C.2006.Assessment of crop losses in rice ecosystems due to stem borer damage (Lepidoptera:Pyralidae).Crop Protect.25,409-417.
- 18-Gomez K.A., and Gomez A.A. 1984 .Crop Loss Assessment in Rice. Manila(Philippines): Internat. Rice Res. Insti. P.55-65.In P.T. Walker(ed.) Statist Proced. for Agricult. Res. Wiley, London and New York. 680p. \
- 19-Greathead D.J. 1990. Utilization of natural enemies of *Chilo* spp. for management in Africa. Insect Sci. Applic. 11: 749 – 755.
- 20-Hadjmohammadi M.R., Nikou S.M., and Kamali K. 2006.Determination of Fipronil residue in soil and water in the rice fields in North of Iran by RP-HPLC method. Acta Chim. Slov.53.517-520.
- 21-Islam Z., Nahar M.A., Hossain M.A., Mia M.A.T. and Ahmed H.U. 2001. Pest management:Present status and future challenges.97-160pp.In proceeding of the workshop on experiences with modern rice cultivation in Bangladesh.BRRI,Gazipur,Bangladesh,211p.
- 22-Joshi S.L. 1977. An assessment of yield loss due to infestation of the borer complex on the paddy crop. Nepalese Jour. of Agricul.12:121-125.
- 23-KonoY., and Shishido T. 1985a. Resistance mechanism of the rice stem borer to organophosphorus insecticides. Jour. Pesticide Sci.10,285-287.
- 24-KonoY., and Gakkaishi N.N. 1989b. Studies on resistance mechanism and synergism in the OP-resistance rice stem borer, *Chilo suppressalis* Walker, Agrochemical Bioregulators. Biochem. Physiol.46,47-54.In
- 25-Li X., Huang Q., Yuan J. and Tang Z. 2007. Fipronil Resistance mechanisms in the rice stem borer, *Chilo suppressalis* Walker. Pesticide Biochem. and Physiol,89,169-174.
- 26- Magbanua J.M., Demayo C.G., and Angeles A.T. 1995. Biology of a local population of the striped stem borer, *Chilo suppressalis* (Walker) (Lepidoptera: Pyralidae) and evaluation of its responses to different rice types and *Bacillus thuringiensis* formulations Philippines. Entomol. 9(5):479–522.
- 27-Pasalu I.C. 2000. Recent advances in insect pest management in rice.National Center course on IPM in Rice. New Delhi. Sept. 4-9th.
- 28-Ramakrishnan C. 1972. Control of rice stem borer,*Tryporyza incertulas* Walk. With application of insecticides in irrigation water. Madras Jour.Agricul.59,169-174.
- 29-Salim M.S., Masud A. and Ramzan M. 2000. Integrated pest management of basmati rice in Pakistan. FAO, Rome, Italy.pp.149-162.
- 30-Saljoqi A.U.R., and Khan M. 2002. Evalution of Fipronil for the management of rice stem borer (*Tryporyza incertulas* ,Lep. :Pyralidae). Sarhad Jour. of Agricul.(Pakistan).18(1)p.59-61.
- 31-SAS Institute.2004. SAS/STAT user's guide,version 9.1.Statistical analysis system Institute, Electronic version ,Gary, NC. USA.
- 32-Smith R.F. 1976. Insecticide and integrated pest management. pp.489-506.In The Future for Insecticide (eds.).Metcalf, R. L. and Mc Kelvey,Jr.J.J.).John Wiley and Sons, Inc., N.Y.